

نتایج میان‌مدت ارزیابی ناحیه‌ای ژنوتیپ‌های امیدبخش زردآلوی آذربایجان شرقی در جنوب استان البرز

رحیم قره شیخ بیات^{۱*}، امیرعباس تقی زاده^۲ و حمید رهنمون^۳

^۱موسسه تحقیقات علوم باغبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

^۲گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی قزوین

^۳مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی استان آذربایجان شرقی، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی

*نویسنده مسئول: rahim2002bavat@gmail.com

چکیده

یکی از اولویت‌های اصلی توسعه زردآلو ساماندهی به ارقام موجود، ثبت و معرفی خصوصیات هر کدام با هدف شناساندن آن‌ها به کاربران مربوطه می‌باشد. در این راستا لازم است ارزیابی ناحیه‌ای برای نمونه‌های امیدبخش صورت پذیرد. بدین منظور چهار ژنوتیپ امیدبخش از استان آذربایجان شرقی که سابقاً از بین ژنوتیپ‌های بومی در مراحل متعدد به دلیل پرباردهی، زودرسی، استحکام میوه روی شاخه حامل، درصد قند بالا، رنگ‌پذیری مطلوب و قابلیت کاربری دومنظوره (تازه خوری و خشکباری) برتری خود را نشان داده‌اند، انتخاب و به همراه رقم شاهد اردوباد-۹۰ در باغ تحقیقاتی سده‌کناری مشکین دشت استان البرز متعلق به موسسه تحقیقات علوم باغبانی، با پایه طرح بلوک کامل تصادفی با چند مشاهده کشت و پس از باردهی، پانزده صفت پومولوژیک جهت بررسی و مقایسه ژنوتیپ‌ها یادداشت برداری شد. بر طبق نتایجی که تاکنون به دست آمده بالاترین وزن میوه مربوط به ژنوتیپ ۲۶۹ و کم‌وزن‌ترین میوه را ژنوتیپ ۴۶۴ به خود اختصاص داده است. از نظر صفت حجم میوه نیز بالاترین حجم میوه مربوط به رقم شاهد اردوباد-۹۰ و کم‌حجم‌ترین میوه نیز مربوط به رقم ۴۶۴ بود. همچنین نتایج نشان داد که درصد قند در میوه رقم شاهد اردوباد-۹۰ از سایر ژنوتیپ‌ها بیشتر است.

کلمات کلیدی: زردآلو، ژنوتیپ امیدبخش، ارزیابی منطقه‌ای.